

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 22996-11-19 פלונים נ' פלוני

מספר בקשה: 2

בפני כבוד הרשמת הבכירה ציפי כהן אביטן

פלוני

מבקש/תובע

נגד

משיבים/נתבעים

פלונים

החלטה

בקשה לביטול צווי עיקול זמני שניתנו במעמד צד אחד על פי החלטות מיום 25.11.2019 ומיום 1.1.2020 (אשר הומצאו לידי המשיבים ביום 6.1.2020).

רקע עובדתי:

מכתבי הטענות שבתיק זה ובתיקים הקשורים עולה הרקע העובדתי כדלקמן:

1. המבקש בבקשה להטלת עיקול (להלן: "המבקש") הינו בנו של המשיב 1 ואחיו של המשיב 2.
2. בשנת 1997 רכש המשיב 1 דירה בפריז (להלן: "הנכס בפריז" או "הדירה בפריז") תמורת הסך של 525,000 פרנקים (מסמכי עסקת המכר צורפו כנספח ב' לבקשה לעיקול זמני). ביום 24.12.2014 נערך בין המבקש ובין המשיב 1 הסכם "הכרה בחוב" (להלן: "מסמך הכרה בחוב"), אשר נחתם בפני נוטריון בצרפת (נספח ג' לבקשה לעיקול זמני). בהסכם זה צוין כי: המשיב 1 מכיר בכך כי לצורך רכישת הדירה בפריז נטל הלוואה מהמבקש בסך של 555,000 פרנקים ובנוסף המבקש שילם את ההוצאות הכרוכות ברכישת הדירה, ולפיכך מכיר המשיב 1 בחובו למבקש בסך של 250,000 יורו (להלן: "ההלוואה"), אשר ישולמו למבקש באמצעות מכירת הנכס בפריז. הדירה בפריז נמכרה ע"י המשיב 1 ביום 10.5.2019 תמורת הסך של 484,600 יורו.
3. ע"ש המבקש נכס בעיר XXXX (להלן: "הבית ב-XXXX"), בו מתגוררים כיום המשיבים 1-2 יחדיו בנכס (יחד עם אשתו וילדיו של המשיב 2).

ביום 17.8.2000 נחתם הסכם שכירות (נספח ז' לבקשה לעיקול זמני) בין המבקש ובין המשיב 1 ביחס לבית ב-XXXX, למשך 60 חודשים (עד ליום 17.8.2005), כשדמי השכירות אשר נקבעו בהסכם עומדים ע"ס של 500 דולר לחודש (להלן: "דמי השכירות").

ההליכים בתובענה זו:

4. התובענה שבתיק זה, אשר עניינה תביעה כספית, הוגשה במקור ביום 20.11.2019, כנגד המשיבים, כאשר סכום התביעה המקורי עמד ע"ס של 2,101,600 ₪. טרם הגשת התובענה, הוגשה בקשה להטלת עיקול זמני ביום 11.11.2020. לאחר שהוגשו מספר הבהרות, ולאחר הגשת כתב התביעה, שנתבקשו ע"י בית המשפט, ניתן, בהחלטתי מיום 25.11.2019, צו עיקול כנגד המשיב 1. צו העיקול עמד ע"ס כולל של 1,400,000 ₪ בלבד, וזאת ביחס לסכומים שגובו באסמכתאות לכאורה: סכום ההלוואה ושווי דמי השכירות מאז שנת 2000. להשלמת התמונה יוער כי לבקשת המבקש, ולאחר שנטען על ידו כי מתקשה להשיג ערבים, פטרתי המבקש, בהחלטתי מיום 17.12.2020, מצירוף ערב, תוך שקבעתי כי אדרש לסוגיית הערבות בשנית, ככל שזו תועלה ע"י הצד שכנגד.
5. לבקשת המבקש, אשר טען כי המשיב 1 העביר הכספים, או חלקם, ניתן ביום 1.1.2020 צו עיקול אף ביחס למשיב 2 ע"ס של 1,400,000 ₪.
6. עפ"י אישורי המסירה, אשר הומצאו לתיק בית המשפט ביום 7.1.2020, בוצעה המצאה לידי המשיבים ביום 6.1.2020.
7. ביום 6.2.2020 הגישו המשיבים בקשה לביטול העיקולים שניתנו במעמד צד אחד וזו נקבעה לדיון, לאחר שהוגשה תגובה מטעם המבקש (לאחר הארכת מועד מוסכמת), ליום 15.3.2020.
8. ביום 12.3.2020 הגיש המבקש כתב תביעה מתוקן, כשסכום התביעה הועמד ע"ס של 1,800,000 ₪ מטעמי אגרה.
9. ביום 15.3.2020 התקיים בפני דיון במעמד הצדדים במסגרתו נחקרו הצדדים ממושכות על תצהיריהם. בתום הדיון, ובשל התמשכות הדיון ומחסור בקלדניות נוכח מצב החירום השורר במשק, הוריתי על הגשת סיכומים בכתב.
10. סיכומי המבקש הוגשו ביום 17.3.2020 ואילו סיכומי המשיב הוגשו ביום 18.3.2020. במסגרת סיכומיו, הביע ב"כ המשיבים התנגדות לצירוף המסכים שצורפו לסיכומי המבקש.

לאחר שבחנתי טענות הצדדים, אפשרתי, בהחלטתי מיום 29.3.2020, למבקש להגיש תצהיר משלים לצורך צירוף המסמכים, תוך חיוב המבקש בהוצאות המשיבים.

התצהיר המשלים הוגש ביום 2.4.2020, ונוכח בקשת ב"כ המשיבים להשלמת חקירתו הנגדית של המבקש בשל הגשת המסמכים הנוספים, נקבע מועד נוסף לדיון, לאחר פגרת חג הפסח, ליום 21.4.2020.

ערב הדיון, אשר נקבע ליום 21.4.2020, הגישה ב"כ המבקש "הודעה דחופה", בצירוף מסמכים נוספים. בהודעה נטען כי המסמכים הגיעו לידי המבקש רק עתה ונשלחו אליו בוואטסאפ ע"י בתו, המתגוררת בצרפת.

בהחלטתי, אשר ניתנה במהלך הדיון שנתקיים ביום 21.4.2020, לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים, לא מצאתי לאפשר הגשת המסמכים הנוספים (נוסף לאלו שצורפו לסיכומי המבקש), נוכח הצורך בסופיות ההליך, שעניינו סעד זמני.

11. בדיון, אשר התקיים 21.4.2020, הושלמה חקירתו הנגדית של המבקש וכן נשמעו השלמת סיכומים בע"פ.

המסגרת הנורמטיבית:

12. הלכה פסוקה היא כי עם הגשת בקשה לביטול צו עיקול זמני שהוטל במעמד צד אחד בהתאם לתקנה 244 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, שב בית המשפט ונדרש לבקשה להטלת העיקול מלכתחילה ועל מבקש העיקול, הנטל לשכנע את בית המשפט בחיוניות הטלת הצו ובהתקיימם של התנאים למתן צו עיקול זמני.

(ר': רע"א 8420/96 מרגליות נ' משכן בנק הפועלים למשכנתאות פ"ד נ"א (3) 789).

יחד עם זאת, כאשר הבקשה לביטול עיקול מוגשת לאחר חלוף 30 יום ממועד ביצוע ההמצאה, יש לראות בה כבקשה לעיון מחדש במסגרת תקנה 368(א) לתקנות סדר דין האזרחי. במצב דברים זה, נטל השכנוע מוטל על מגיש הבקשה לעיון חוזר (ר': רע"א 1056/10 קווי אשראי בע"מ נ' אליעד (מיום 2.8.2010), וזאת אף כאשר לא חל שינוי נסיבות מאז מתן ההחלטה הקודמת (ר': רע"א 8782/07 פורשטיין נ' עו"ד דרור (מיום 31.10.2007).

13. עיקול זמני אינו ניתן על "דרך השגרה", וזאת נוכח חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וההכרה בזכות הקניין כזכות חוקתית (רע"א 5242/95 סיגנל שירותי אלקטרוניקה נ' דנבאר (מיום 7.10.1995). ויש לבצע איזון אינטרסים ראוי בין המבקש לבין המשיבים, כאשר יש לזכור "כי ההגנה על זכות הקניין על פי חוק היסוד אינה מייעדת רק להגן על קניינו של הנתבע, אלא אף על קניינו של התובע ועל בית המשפט, בבואו לערוך את האיזונים הדרושים בבקשה לסעד זמני, עליו לשקול את הצורך להגן על זכות הקניין של שני הצדדים גם יחד." (ר': בש"א (ת"א) 6408/07 לוי זהבה נ' רביבי אורי (מיום 25.3.2007).

14. התנאים למתן צו עיקול זמני קבועים בתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד – 1984 (להלן: "התקנות"), ואלו הם:

- א. קיומן של ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה (תקנה 362(א) לתקנות).
- ב. קיומן של ראיות מהימנות לכאורה לחשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין (תקנה 374(ב) לתקנות).
- ג. מאזן הנוחות ומידתיות (תקנה 362(ב)(1) לתקנות).
- ד. שיקולי יושר, ביניהם תום לב ושיהוי (תקנה 362(ב)(2) לתקנות).

דיון והכרעה:

נטל השכנוע:

15. במקרה דנן, עפ"י אישורי המסירה שצורפו לתיק, ההחלטות בעניין צווי העיקול הומצאו לידי המשיבים ביום 6.1.2020, בעוד הבקשה לביטול העיקולים הוגשה ביום 7.2.2020, דהיינו, 31 יום לאחר ביצוע ההמצאה. יחד עם זאת, ב"כ המבקש נמנעה מלהעלות טענות בעניין זה, הגם כשההליך התנהל באופן בו המבקש נחקר ראשון על תצהירו. על כן, סבורני כי יש בכך לראות בכך ויתור המבקש על כל טענה בעניין זה. זאת ועוד, כפי שיפורט להלן, מצאתי כי אף אם נטל השכנוע מוטל על המשיבים אין בכך כדי לשנות התוצאה אליה הגעתי.

ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה:

16. אשר לשאלת קיומן של ראיות מהימנות לכאורה, לצורך מתן צו העיקול הזמני, די בכך שהתביעה אינה טרדנית וקיימת שאלה רצינית שיש לדון בה.

"השאלה הראשונה שיש לדון בה נוגעת לטיב התביעה ולסיכוייה. לעניין זה, די בכך ש"הוכח שהתביעה אינה טרדנית, וקיימת שאלה רצינית שיש לדון בה" (ר': י' זוסמן סדרי הדין האזרחי [8], בעמ' 616; ראו גם רע"א 2430/91 טיב טירת צבי, שותפות רשומה מקיבוץ טירת צבי, עמק בית שאן נ' דליקטיב הקניון ואח' [פורסם בנבו] [1], בעמ' 228). בשלב זה של בקשה לסעד זמני, אין צורך לפסוק באורח סופי בדבר צדקתו של מי מן הצדדים... דומה כי יש בטיעונם של המבקשים כדי להעלות שאלות ממשיות הראויות לדיון והכרעה".

(ר': רע"א 7139/96 טריגוב נ' "טפחות" בנק למשכנתאות לישראל בע"מ, פ"ד נא(2) 661).

בשלב זה, לכאורה, כל שעל מבקש העיקול להוכיח הוא כי לא מדובר בתביעה משוללת יסוד.

יחד עם זאת, נקבע בפסיקה לעניין אופן בחינת הראיות התומכות בבקשה לביטול עיקול כי: **"עם חקיקת חוק יסוד כבוד האדם וחירותו שהכיר בזכות הקניין כזכות חוקתית, על בית המשפט לייחס חשיבות רבה יותר מבעבר לאיכותן של הראיות הבאות לתמוך בבקשת העיקול ובכמותן..."** (ר': רע"א 5937, 5935/97 רוני סיני ו- 2 אח' נ' יעקב גלנץ ואח' פ"ד נב(1) 193, 197-198, ע"א 8420/96 דן מרגליות נ' משכן בנק הפועלים למשכנתאות, פ"ד נא(3) 789).

17. כאן המקום להדגיש כי הקביעות שבהחלטה זו ניתנות במלוא הזהירות, בהתחשב באופיו של ההליך שבפני ובשלב בו מצוי בירורה של התובענה דנן, ואין בהן כדי לקבוע מסמרות לעניין התביעה לגופו של עניין, אשר עתידה להתברר בפני המותב הדן בתיק.

18. לצורך בחינת קיומן של ראיות לכאורה לקיומה של עילת תביעה במידת ההוכחה הנדרש בשלב זה של ההליך, אדרש להלן לרכיבי כתב תביעה.

19. **כספי ההלוואה** - בין הצדדים נטושה מחלוקת בשאלת זהותו של הבעלים "האמיתי" ביחס לדירה בפריז. כאשר, לטענת המבקש, הזכויות בדירה נרשמו באופן פורמלי בלבד ע"ש המשיב 1, אך המדובר בדירתו של המבקש, אשר שילם את מלוא התמורה בגין רכישת הדירה, לרבות כל המיסים הכרוכים ברכישה, הוצאות ארנונה, ועד הבית ואחזקת הדירה. המשיבים, מנגד, מכחישים טענותיו של המבקש לעניין זכויותיו בדירה בפריז.

המבקש צירף מסמכים שונים הנוגעים להעברות כספים, אשר, לטענתו, נעשו לצורך מימון רכישת הדירה. כאשר טען בכתב התביעה (בסעיף 8 לכתב התביעה המתוקן) כי הקבלות והאסמכתאות המעידות על הוצאותיו לצרכי הבית מצויות בצרפת וכי נדרש לו זמן להביאן.

המבקש אף לא העיד את אחותו- ב', אשר התגוררה בדירה בפריז, ולא הציג אסמכתאות לטענתו (אשר הועלתה במסגרת התגובה לבקשה לביטול עיקול) כי העבירה לידיו את דמי השכירות.

המשיבים העלו בפני טענות רבות לסתירת הנטען ע"י המבקש בדבר זכויותיו בדירה, תוך שהצביעו על אי התאמה, לכאורה, בין הוראות הסכם המכר לעניין העברת התמורה בגין רכישת הנכסים (בתוך 3 חודשים) ובין אופן העברת הכספים עפ"י המסמכים שצירף המבקש.

יחד עם זאת, המשיב 1, מנגד, בחקירתו הנגדית לא ידע להשיב מתי נרכשה הדירה בפריז, כאשר טען כי אינו זוכר (ר': בעמ' 13 לפרו' מיום 15.3.2020 שורות 8-13). המשיבים אף לא הציגו ראיות על העברות כספים לצורך רכישת הדירה בפריז, כאשר טען כי היו ברשותו כספים וזהב (ר': בעמ' 13 לפרו' מיום 15.3.2020 שורה 15).

אך, סבורני, כי אין מקום להכריע בסוגיה בעניין הזכויות בדירה בפריז במסגרת שלב מקדמי של ההליך בדיון בסעד זמני, וכי הדבר יתברר בפני המותב הדן בתיק.

באשר לכספי ההלוואה, המבקש הציג, כאמור, מסמך "הכרה בחוב" בדבר חובו של המשיב 1 למבקש בסך של 250,000 יורו.

לטענת המשיבים, המשיב 1 הוחתם על מסמך זה במרמה, תוך ניצול מצבו של המשיב 1, אשר אינו יודע קרוא וכתוב בשפה הצרפתית.

בשלב זה של ההליך, אין מקום להדרש לסוגיית תוקפו של המסמך, כאשר המשיב 1 לא עתר בהליך מתאים לביטולו.

מאשר הובא בפני, ניתן לומר כי "רוב הנסתר על הגלוי" ביחס לטענת המבקש בדבר חובו של המשיב 1.

מחד, הוצג, כאמור, מסמך "הכרה בחוב" מיום 24.12.2014, אך, מאידך, הוצג בפני הסכם מכר ללא תמורה, אשר נערך יום למחרת (ביום 25.12.2014), לפיו המבקש מעביר ללא תמורה למשיב 1 נכס מקרקעין ברחוב XXXX-ב (נספח ב' לבקשה לביטול עיקול).

ככל שהמשיב 1 אכן חב למבקש סך של 250,000 יורו בגין רכישת הנכס בצרפת, לא ברור מדוע המבקש מעביר לידי המשיב 1 נכס ללא תמורה.

בענין זה יוער כי כאשר המבקש בתגובתו לבקשה לביטול עיקול טען כי ההסכם להעברת הדירה ללא תמורה בוטל וכי נועד על מנת שהמשיב 1 יעבור להתגורר בבית קטן יותר ללא המשיב 2, אך לא צורפו כלל תימוכין לכך והדבר אף לא אוזכר בהסכם.

כאשר נשאל המבקש בחקירתו הנגדית על ההסכם להעברת הדירה ללא תמורה השיב:

"בגלל זה לקחתי את זה חזרה, כי בהתחלה הוא הבטיח להגיע איתי לפריז ולהעביר את

הדירה שלי וכל הזמן הצהיר שזה הדירה שלי ואז הוא התהפך באותו חודש לערך."

(ר': בעמ' 4 לפרו' מיום 15.3.2020 שורות 10-14).

כמו כן, עניין נוסף המעורר תמיהה הינו כי על אף שהדירה בפריז נרכשה בשנת 1997, מסמך ה"הכרה בחוב" נערך בשנת 2014.

זאת ועוד, המבקש הציג יפוי כח נוטריוני שנמסר לו ע"י המשיב 1 ביום 4.6.2018 (נספח ג' לכתב התביעה) לצורך מכירת הנכס בצרפת, אך לא ברור מדוע המבקש לא מכר את הנכס ואף עולה מהמסמכים שצורפו ע"י המשיבים (נספח ד' לבקשה לביטול עיקול) כי המשיב 1 ביטל את יפוי הכח ביום 3.11.2016 והמבקש נמנע, עד להגשת תביעה זו, לפעול לצורך הבטחת החזר ההלוואה נוכח מסמך ה"הכרה בחוב".

כמו כן, לא נעלמה מעיני ההתנהלות הפיננסית של המבקש, כפי העולה מחקירתו הנגדית של המבקש, בעניין העברות כספים מצרפת לארץ ובשים לב כי המבקש הכריז פעמיים על פשיטת רגל בצרפת (ר': עמ' 30-31 לפרו' מיום 21.4.2020).

יחד עם זאת, מצאתי כי עלה בידי המבקש להראות כי, לכל הפחות, אין המדובר בתביעה משוללת יסוד ביחס לסכום ההלוואה. סבורני כי די במסמך "ההכרה בחוב" ובראיות שהובאו בפני להראות קיומה של עילת תביעה לכאורה במידה הנדרשת לצורך מתן סעד זמני ביחס לרכיב התביעה הנוגע למסמך ההלוואה, אף אם הראיות אינן חזקות דיין. שכן, בבוא בית המשפט להכריע בשאלת מתן סעד זמני עליו לשקלל את כלל התנאים הנדרשים למתן הסעד בהתאם לתקנות.

כאשר את סוגיית חוזקן של הראיות, ניתן לאזן באמצעות חיוב בערבויות מתאימות כפי שיפורט להלן.

כאמור, בשלב זה של מתן סעד זמני, אין בידי בית המשפט כדי להכריע בתובענה אלא הדברים יתבררו בתום ההליך בפני המותב הדן בתיק.

20. **דמי שכירות בגין הבית ב-YYYY** - התובע צירף לכתב התביעה הסכם שכירות, אשר נחתם ביום 17.8.2000.

עפ"י ההסכם התחייב המשיב 1 לשלם למבקש דמי שכירות בסך של 500 דולר לחודש למשך 5 שנים.

אין חולק כי המשיב 1, יחד עם בנו- המשיב 2, מתגורר עד היום בבית ב-XXXX וכן המשיב 1 מעולם לא שילם את דמי השכירות, אשר נקבעו בהסכם והמבקש לא נקט בהליך כלשהו כנגד אביו או כנגד המשיב 2.

כשנשאל המבקש על כך המבקש בחקירתו הנגדית, השיב, בדיון אשר התקיים ביום 15.3.2020 כי נמנע מלפנות את אביו מהבית כי לקה בארוע לב בשנת 2014 ובארוע מוחי בשנת 2015 (ר': בעמ' 4 לפרו' שורות 21-25).

בדיון אשר התקיים ביום 21.4.2020, כאשר נשאל ע"י בית המשפט מדוע לא נקט בהליך משפטי בעניין דמי השכירות, הציג הסבר אחר : **"...אני משיב שלא רציתי, אמא שלי חלתה בסרטן והוא אמר שאין לו כסף. היום זה משהו אחר, הוא רצה למכור את הדירה"** (ר': בעמ' 32 לפרו' מיום 21.4.2020 שורות 16-17).

בעניין זה, יוער כי, עפ"י האמור בבקשה לעיקול זמני, אמו של המבקש הלכה לעולמה לפני למעלה מ-10 שנים (סעיף 33 לבקשה).

מנגד, העלו המשיבים טענות כי הבית ב-YYYY נרכש מכספי המשיב 1, ואף נסמכים בעניין זה על מסמך, אשר הוגש ע"י המבקש עצמו במסגרת המסמכים הנוספים, ואשר עניינו תשלום התמורה בגין הבית ב-XXXX ואשר נערך ע"י המוכרת- גב' ק', ואשר על גבי המסמך צוין בשפה הצרפתית בכתב יד "אבא שילם" (בתרגום לעברית).
כאשר, יוער, כי בחקירתו הנגדית השיב המבקש בעניין כי : **"זה לא אומר שזה הכתב שלי. זה יכול להיות הכתב של אחי. זה הכתב של אחי"** (ר': בעמ' 29 לפרו' מיום 21.4.2020 שורה 15).

עוד יצוין כי, חרף טענות המשיבים בעניין הזכויות בבית ב-XXXX, לא נקט המשיב 1 בהליך כלשהו בעניין זה.

סבורני כי יש בהתנהלות הצדדים במהלך השנים, כאשר המשיב 1 לא נשא בדמי שכירות ו/או בדמי שימוש ראויים, ומנגד, המבקש נמנע מלנקוט בהליך כלשהו לגביית דמי השכירות ו/או לפינוי המשיבים, או מי מהם, מהבית, כמו גם בשיהוי בהגשת התביעה בגין רכיב זה, כדי לפגום במהימנות הראיות לכאורה, כמו גם בסיכויי התביעה לכאורה.

על כן, בעניין סוגיית דמי השכירות, לא מצאתי כי המבקש עמד ברף הנדרש, ומבלי לקבוע מסמרות, לצורך הוכחת קיומן של ראיות לכאורה לקיומה של עילת תביעה.

21. **חלקו של המבקש בתמורה מכח ירושת אמו המנוחה** – בעניין זה, לא מצאתי כי עלה בידי המבקש להציג ראיות לכאורה באשר לקיומה של עילת תביעה, כאשר המבקש לא הציג צו ירושה ו/או צו קיום צוואה ביחס לעזבון האם המנוחה.

22. **השקעה בשיפוץ הנכס בצרפת** – המבקש לא הציג כל תימוכין לטענתו כי נשא בהוצאות שיפוץ הנכס בצרפת, כאשר, כאמור, טען כי האסמכתאות בעניין זה מצויות בצרפת וכי זקוק לפרק זמן על מנת להביא המסמכים הנדרשים.

לא ניתן להתעלם מכך כי התביעה הוגשה לפני כ-6 חודשים (עוד בטרם התפרצות נגיף הקורונה) ועד כה לא הומצאו המסמכים, כאשר, מנגד, כאמור, המציא המבקש מסמכים אחרים.

על כן, לא מצאתי כי עלה בידי המבקש להצביע על קיומן של ראיות לכאורה לקיומה של עילת תביעה ביחס לרכיב זה של כתב התביעה.

23. מכל המקובץ לעיל, ובשים לב לרמת ההוכחה הנדרשת בשלב זה, מצאתי לקבוע כי המבקשים הוכיחו קיומן של ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה המצדיקה הטלת עיקול בסכום של 1,000,000 ₪ (250,000 יורו), וזאת בכפוף לחיוב בערבויות מתאימות, כפי שיפורט להלן.

חשש סביר להכבדה על ביצוע פסק הדין:

24. בכל הנוגע לרמת ההוכחה הנדרשת של קיומן של ראיות מהימנות לכאורה לחשש סביר לקיומו של יסוד ההכבדה כבר נפסק כי בכל הנוגע לעיקול זמני תחולת ההכבדה שיש להוכיחה היא ברף הנמוך יותר ביחס ליתר הסעדים הזמניים האחרים כאשר לא בכל מקרה יש להעדיף את ההגנה על קניינו של הנתבע דווקא על פני זכותו הקניינית לכאורה של התובע המגולמת בתביעתו.

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובכלל המסמכים שהגישו הצדדים ובטענותיהם מצאתי כי עלה בידי המבקש להוכיח קיומן של ראיות מהימנות לכאורה לחשש להכבדה על ביצוע פסק הדין ביחס להסכם ההלוואה, שכן מהותה של התביעה הינה תביעה כספית.

בעניין זה, יש ליתן משקל לסכסוך המשפחתי הממושך בין הצדדים, כמו גם, לגילו של המשיב 1, להעדר זכויות ו/או נכסים ע"ש המשיבים (למעט סכום הכסף "שנתפס") במסגרת צו העיקול (ר' בעניין זה: **עדות המשיב 2 בעמ' 19 לפרו' מיום 15.3.2020 שורות 30-33**).

כמו כן, לא ניתן להתעלם מהודאתו של המשיב 1 בחקירתו הנגדית כי העביר כספים, מתוך כספי התמורה ממכירת הדירה בפריז, לידי ילדיו, למעט למבקש, ואף יעביר כספים נוספים (ר': בעמ' 17 לפרו' מיום 15.3.2020 שורות 14, 18).

אף המשיב 2 אישר בחקירתו הנגדית כי קיבל סך של 50,000 ₪ מהמשיב 1 (ר': בעמ' 19 לפרו' מיום 15.3.2020 שורות 24-25).

שיקולי צדק ושיהוי:

25. כאמור, ביחס לרכיב התביעה הנוגע לדמי השכירות יש משום שיהוי, וזאת בשים לב למועד כריתת הסכם השכירות (בשנת 2000) ולעובדה כי המבקש נמנע מלגבות את דמי השכירות הן במהלך תוקפו של ההסכם והן ביחס לתקופה שלאחריו ועד היום.

לא ניתן להתעלם מהשיהוי בהגשת התביעה והבקשה למתן סעד זמני בגין רכיב זה של כתב התביעה.

26. זאת ועוד, עצם השיהוי עשוי להצדיק דחיית הבקשה למתן סעד זמני, שכן הדבר יכול להצביע על כך כי אין המדובר בצו חיוני שיש לתיתו ללא דיחוי (ר': רע"א 920/05 חסין אש תעשיות בע"מ נ' קוניאל אנטוניו (ישראל) בע"מ (מיום 28.3.2005), ע"א 5240/92 חלמיש חברה ממשלתית עירונית נ' אשרז עיבוד נתונים בע"מ פ"ד מז(1)45).

לא נעלם מעיני הסברו של המבקש לעצם השיהוי, כפי שזה פורט לעיל. יחד עם זאת, לא מצאתי כי יש בכך כדי לרפא את הפגם, ביחוד בשים לב למועד פטירת אמו של המבקש.

27. באשר להסכם ההלוואה, בשים לב כי נקבע במסמך "ההכרה בחוב" כי הכספים ישולמו עם מכירת הנכס בפריז ועת שהנכס נמכר בחודש מאי 2019 והתביעה דנן הוגשה בחודש נובמבר 2019, לא מצאתי כי יש בכך שיהוי ניכר, אשר יש בו כדי לסכל מתן הסעד הזמני.

בנסיבות אלו, מצאתי כי הסעד הינו ראוי וצודק ביחס הכספים בהתאם להסכם ההלוואה. יתר טענות הצדדים בעניין זה, יתבררו במסגרת ההליך העיקרי ואין מקום להכרעות כגון דא במסגרת בקשה לסעד זמני.

מאזן הנוחיות:

28. גם מקום בו מצא בית המשפט כי קיימות ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה ולחשש סביר להכבדה על ביצוע פסק הדין, נדרש הוא לבחון מידתיות הטלת הסעד הזמני

תוך בחינת הנזק שייגרם למבקשים מקום בו לא יינתן הצו לעומת הנזק שייגרם למשיב כתוצאה ממתן הצו.

כמו כן על בית המשפט לבחון האם הסעד הוא צודק וראוי בנסיבות העניין.

29. לאחר שעיינתי באשר הובא בפני, שוכנעתי כי הנזק שעלול להיגרם למבקש מקום בו לא ינתן צו העיקול המבוקש הינו גבוה מהנזק העשוי להגרם למשיבים, ככל שצו העיקול יוותר על כנו, וזאת בשים לב, כאמור, לסכסוך המשפחתי המורכב וההליכים המשפטיים הרבים שהתנהלו ומתנהלים בין הצדדים.

לאחר שעיינתי באשר הובא בפני, שוכנעתי כי הנזק שעלול להיגרם למבקש מקום בו לא ינתן צו העיקול המבוקש הינו גבוה מהנזק העשוי להגרם למשיבים, ככל שצו העיקול יבוטל והמבקש יזכה בתביעתו, או בחלקה, לא יהא לו מהיכן להפרע, ביחוד בשים לב להודאת המשיב 1 כאמור, כי העביר חלק מכספי התמורה ממכירת הנכס בצרפת לילדיו.

מנגד, כאמור, בשים לב לצמצום צו העיקול, כפי שיפורט להלן, כך ש"ישוחררו" סך של 400,000 ₪ מתוך הכספים המעוקלים, יש בכך כדי לצמצם את הנזק שעשוי להגרם למשיבים, או מי מהם, ע"י צווי העיקול.

ערביות:

30. הערבות והעירבון נועדו ליתן מענה לאפשרות שייגרם נזק כתוצאה מן העיקול, ובכך להטות במידה מסוימת את כף מאזן הנוחיות באופן שיש בו כדי לספק הגנה ראויה כלפי מי שהצו מופנה אליו, אם בסופו של יום תופסק התובענה מסיבה כלשהי. יש בהטלת הערבויות כמעין "מחיר" שעל המבקש לשלם כתנאי להטלת הסעד הזמני. הערבות והעירבון צריכים הגנה ראויה לזה שהצו מופנה כלפיו, אם בסופו של יום, תדחה התובענה כנגדם. לפיכך, על בית המשפט לקבוע סכום נאות וראוי בנסיבות העניין שבפניו ואף סוג הערבות הינו בעל חשיבות. (ר': רע"א 11964/04 צפי פרופיל חן בע"מ נ' אזולאי, פ"ד נט(6) 350).

עניין הערבויות מוסדר בתקנה 364 (א)(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי:

"(א) בית המשפט לא ייתן סעד זמני אלא בכפוף להמצאת התחייבות עצמית כאמור בתקנה 365(ב), וכן ערבות מספקת, להנחת דעתו, לשם פיצוי בגין כל נזק שייגרם למי שאליו מופנה הצו כתוצאה ממתן הצו, אם תיפסק התובענה או אם יפקע הצו מסיבה אחרת; בית המשפט רשאי לפטור מהמצאת ערבות, אם ראה שהדבר צודק וראוי, ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ב) בית המשפט רשאי לצוות על הפקדת עירבון בנוסף לאמור בתקנת משנה (א), אם שוכנע כי הדבר צודק וראוי בנסיבות העניין; בית המשפט לא ייתן סעד זמני במעמד צד אחד אלא בכפוף להפקדת עירבון בנוסף לאמור בתקנת משנה (א), זולת אם שוכנע כי בנסיבות העניין צודק וראוי לפטור מהפקדת העירבון."

הכללים באשר למתן ערובה באים לאזן בין האינטרסים המנוגדים של בעלי הדין. על המבקש סעד זמני לשקול האפשרות כי יחויב ליתן ערובה כתנאי למתן הצו. (ר': רע"א 8129/02 אריגל שירותי הובלה (1993) בע"מ נ' רו"ח טרבלסי, פ"ד נז(5) 481).

31. לאור הנימוקים שפורטו לעיל ולאחר שהצדדים העידו בפני ועיון בטענותיהם, ובשים לב להחלטתי בדבר צמצום גובה העיקול, ותוך בחינת מכלול השיקולים הנדרשים ואיזון בין זכויות הצדדים, סבורני כי ראוי וצודק בנסיבות העניין לחייב את המבקש בהפקדת ערבון כספי משמעותי ובערבות צד ג'.

כפי שקבעתי לעיל, המבקש לא הראה כי סיכויי תביעתו גבוהים דיים ונוכח המהמורות העומדות בפני המבקש לצורך הוכחת תביעתו, ולאור הטענות שהועלו ע"י המשיבים ביחס למסמכים שצורפו ע"י המבקש, מצאתי כי לצורך איזון בין זכויות הצדדים, יש לחייב המבקש בערבון כספי בסך של 35,000 ₪ ובערבות צד ג' בהתאם להחלטתי מיום 25.11.2019, וזאת בשים לב לגובה סכום העיקול, העומד ע"ס של 1,000,000 ₪.

למעלה מהצריך, יוער כי מאשר הובא בפני התרשמתי כי המבקש הינו בעל נכסים (הן בארץ והן בחו"ל), ועל כן, אין בחיובו בהפקדת ערובה כאמור, כדי לפגוע בזכויותיו הדיוניות לקבלת הסעד הזמני.

סוף דבר:

23. לאור האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

א. העיקול הזמני, אשר ניתן בהחלטותיי מיום 25.11.2019 ומיום 1.1.2020 יצומצם לסך של 1,000,000 ₪.

ב. המבקש יפקיד ערבון כספי או ערבות בנקאית בסך של 35,000 ₪ וכן ימציא ערבות צד ג' ע"י שני ערבים, בהתאם לתנאים המפורטים בהחלטתי מיום 25.11.2019, וזאת עד ליום 10.6.2020.
ככל שלא יופקדו הערבון והערבות, תוך המועד האמור, יבוטל הצו.

לאור התוצאה אליה הגעתי לעניין צמצום העיקול, לא מצאתי ליתן צו להוצאות, נוסף על ההוצאות שנקבעו בהחלטתי מיום 29.3.2020.

המזכירות תמציא החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' אייר תש"פ, 26 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

A handwritten signature in blue ink on a light blue background. The signature is stylized, starting with a vertical line on the left, followed by a large loop, and ending with a '3' shape on the right.

ציפי כהן אביטן, רשמת בכירה